06/10/2020

“Ας διδαχθούμε από την ειλικρίνεια του Αποστόλου Θωμά”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 6 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα επί τη εορτή του Αποστόλου Θωμά Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κλειδίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ὁ Θεός ἡμᾶς τούς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθα-να-τίους». Δέν εἶναι ἡ μοναδική φορά κατά τήν ὁποία ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται στή θέση τῶν ἀπο-στό-λων μέσα στόν κόσμο. Δέν εἶναι ἡ μοναδική φορά κατά τήν ὁποία περιγράφει τή μειονεκτική, γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα, θέση τους. Καί αὐτό ἀκριβῶς ἀκούσαμε καί σήμερα πού ἡ Ἐκκλησία μας ἑορ-τάζει ἕναν ἀπόστολο καί μαθητή τοῦ Κυρίου μας, τόν ἀπόστολο Θω-μᾶ, τόν ὁποῖο τιμᾶ ἰδιαιτέρως ἡ ἐνορία σας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν φαίνε-ται ὅμως οὔτε νά στεναχωρεῖται οὔτε νά

δυσανασχετεῖ γιά τή γνώ-μη πού ἔχουν οἱ ἄνθρωποι γι᾽ αὐ-τόν καί τούς ἄλλους ἀποστόλους, οὔτε φαίνεται νά ἀπορεῖ γιατί ὁ Χριστός δέν δίδει μία θέση ἀνά-λογη μέ τό ἔργο καί τήν προσφορά τους στούς ἀποστόλους του. Καθένας ἀπό ἐμᾶς θά περίμενε νά βρισκόταν σέ περίοπτη θέση καί νά ἀπολάμβαναν τόν σεβασμό καί τήν τιμή τῶν ἀνθρώπων. Καί ὅμως συμβαίνει τό ἀντίθετο, ὅπως ἀκούσαμε νά λέγει στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτο-κορυφαῖος ἀπόστολος.Οἱ ἀπόστολοι θεωροῦνται ἀνόη-τοι καί ἀδύναμοι, εἶναι πεινα-σμέ-νοι καί διψασμένοι, χλευάζονται καί περιγελῶνται ἀπό τούς ἀν-θρώ-πους.

Γιατί συμβαίνουν ὅμως αὐτά; Τήν ἀπάντηση τήν ἔχει δώσει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, καί γι᾽ αὐτό δέν ἀνησυχεῖ ὁ ἀπόστολος. Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ ζοῦν στόν κόσμο, ἀλλά δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου», δέν συμβαδίζουν μέ τόν κόσμο, μέ τό ψεῦδος καί τήν κακία του, γι᾽ αὐτό καί τούς μισεῖ ὁ κόσμος, προ-ει-δοποιεῖ ὁ Χριστός.

Ὑπομένουν καί ὑποφέρουν ὅλα αὐτά τά ὁποῖα περιγράφει ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, γιατί ἀκολουθοῦν τόν Χριστό καί τίς ἐντολές του καί διαφέρουν ἀπό τόν κόσμο πού κινεῖται καί δρᾶ μέ ἄλλες ἀρχές καί ἄλλες σκοπιμότητες.

Καί ἀκόμη ὑπομένουν ὅλα αὐτά, διότι τά ἴδια ὑπέστη καί ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος εἶχε πεῖ στούς μαθητές του ὅτι «οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ», καί «εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν, εἰ τόν λόγον μου ἐτήρησαν καί τόν ὑμέτερον τηρήσουσι». Τούς εἶχε πεῖ δηλαδή ὅτι, ἐφόσον εἶναι μα-θη-τές του, θά ὑποστοῦν καί αὐτοί ὅ,τι ὑπέστη καί ὁ ἴδιος.

Ὅλα αὐτά θά ἀρκοῦσαν στόν πρω-τοκορυφαῖο ἀπόστολοΠαῦλο, ὥστε νά μήν ἀποθαρρύνεται καί νά μήν ἀπογοητεύεται ἀπό τή στάση τῶν ἀνθρώπων ἀπέναντί του καί ἀπέναντι στούς ἄλλους ἀποστό-λους, ἀλλά καί νά καυχᾶται γιατί ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό νά τόν ἐπιλέξει καί νά τόν καλέσει ὡς ἀπόστολό του, προκειμένου νά βαστάσει τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ «ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων». Γνωρίζει ὅμως ὅτι ὑπάρχει καί ἕνας ἀκόμη λόγος γιά τόν ὁποῖο οἱ ἀπόστολοι ἀντιμετωπίζονται ὡς ἀδύναμοι καί ὡς ἀνόητοι ἀπό τούς ἀνθρώ-πους.

Ἄν οἱ ἄνθρωποι θεωροῦσαν τούς ἀποστόλους σοφούς καί ἰσχυρούς, τότε θά νόμιζαν ὅτι ὅσα θαυμαστά ἐπιτελοῦσαν κηρύττοντας τό εὐ-αγ-γέλιο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐπι-τεύγ-ματα τῆς σοφίας καί τῆς δυνά-μεώς τους καί δέν θά πίστευ-αν στόν Χριστό. Τώρα ὅμως πού τούς θεωροῦν «μωρούς» καί ἀδύ-ναμους, ἀποδεικνύεται ἡ ἀλήθεια τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου πρός τόν ἀπό-στολο Παῦλο, ὅταν ἐκεῖνος τόν παρακάλεσε τρεῖς φορές νά θερα-πεύσει τήν ἀσθένειά του, ὥστε νά μήν εἶναι ἐμπόδιο στή δια-κονία τοῦ εὐαγγελίου: «Ἀρκεῖ σοι ἡ χά-ρις μου· ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Μέ αὐτή τή χάρη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἔδιωξε κάθε ἀμφιβολία του πρίν νά δεῖ καί νά ψηλαφίσει τόν ἀναστημένο διδάσκαλό του, κήρυ-ξε καί ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς τό εὐ-αγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ πολλά μέ-ρη καί κάτω ἀπό ἐξαιρετικά δύ-σκολες συνθῆκες, ἀδιαφορώντας γιά τίς ἀμφισβητήσεις καί τίς προσ-βολές τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί γιά τά ἐμπόδια καί τά προβλήματα πού συναντοῦσε. Θέλοντας νά κάνει πράξη τήν ἐντολή τοῦ Χρι-στοῦ «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη», ἔφθασε μέχρι τήν Ἰνδία καί ἐκεῖ ἀξιώθηκε ὄχι μόνο νά κηρύξει ἀλλά καί νά μαρτυ-ρήσει γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, σήμερα καί ἐμεῖς τή μνήμη του, ἄς προσπα-θήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τό πα-ρά-δειγμά του, δίδοντας τή μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τόν λόγο μας ἀλλά κυρίως μέ τή ζωή μας. Ἄς μήν ἀπογοητευόμεθα καί ἄς μήν ὑποχωροῦμε ἐξαιτίας ὅσων μπορεῖ νά μᾶς κάνουν οἱ ἄν-θρωποι ἤ νά λένε γιά μᾶς, ἐπειδή πιστεύουμε στόν Χριστό καί ζοῦμε ὡς πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄς μήν δίδουμε σημασία στά σχόλια, στίς εἰρωνεῖες ἤ καί στίς ἀντιδράσεις τῶν ἀνθρώπων, καί ἄς συνεχίζουμε τήν πορεία μας, ἀρκεῖ νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἄνθρωποι μᾶς κακίζουν, ἐπειδή τούς ἐνοχλεῖ καί τούς ἐλέγχει ἡ ζωή μας πού εἶναι σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι ἐπειδή τούς ἐνοχλοῦν οἱ ἀδυναμίες, οἱ μικρότητες καί τά πάθη μας μερι-κές φορές.

Ἄς διδαχθοῦμε καί αὐτό ἀπό τόν ἀπόστολο Θωμᾶ, τήν εἰλικρίνειά του, ὅταν εἶχε ἀμφιβολία, ἀλλά καί τή μετάνοιά του, ὅταν κατά-λαβε τό σφάλμα του, καί ἄς ἐπα-ναλαμβάνουμε καί ἐμεῖς μέ τή ζωή μας τήν ὁμολογία του «ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου».\

ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ